

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Ion Guzun**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

CARAJA Sergiu XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.01.2020– 30.09.2020;

Instanța de apel: 21.10.2020 – 17.12.2020;

Instanța de recurs: 11.03.2021 – 12.05.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, din 30 septembrie 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Caraja Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite pe un termen de 1 an.

S-a încasat de la Caraja Sergiu cheltuieli judiciare în beneficiul bugetului de stat în suma de 17,80 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Caraja Sergiu fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, fiind privat de acest drept până la data de 17.07.2023, la data de 06.12.2019 în jurul orelor 00:20, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (0,66 mg/l concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat, care se consideră conform prevederilor art. 134¹² Cod penal, stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat), încâlcind normele

Regulamentului circulației rutiere în vigoare, și anume art. 14 lit. a) - conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice”, s-a urcat la volan și conducea mijlocul de transport de model „Ford Fiesta” cu XXXXX, pe traseul R-3 și în apropierea barului „Vodolei” din XXXXX, fiind stopat de colaboratorii de poliție.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, dispunând rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște vinovat pe Caraja Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, numindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii apelantul a menționat că, infracțiunea săvârșită de Caraja Sergiu potrivit art. 16 Cod penal se clasifică drept infracțiune ușoară, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără permis de conducere prezintă un grad și mai avansat de pericol.

Aplicarea față de Caraja Sergiu a unei pedepse sub formă de închisoare reală, va avea drept efect restabilirea echității sociale, corectarea lui, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea numitului, cât și a altor persoane, scopuri stipulate la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Susține că, instanța la aplicarea pedepsei corect a ținut cont în volum deplin, că la locul de trai inculpatul se caracterizează negativ, cu comportament asocial, conflictual, încalcă sistematic ordinea publică, fiind atras la răspundere contravențională de mai multe ori, consumă des băuturi alcoolice, nu este la prima încălcare și ca circumstanțe agravante - comiterea infracțiunii de către persoane care anterior au mai comis infracțiuni similare.

Acuzarea indică că, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că Caraja Sergiu, fiind anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 28.06.2019 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiind aplicată pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, și aflându-se la evidența Biroului de probațiune Cimișlia cu pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport care va expira la data de 16.07.2023, careva concluzii pentru sine nu și-a făcut și din nou, intenționat a urcat la volanul mijlocului de transport și a comis din nou o infracțiune similară.

Prin urmare, acuzarea consideră că reeducarea și corectarea inculpatului nu va putea fi atinsă prin pedeapsa stabilită prin sentința contestată, deoarece nu constituie o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise în coraport cu personalitatea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 decembrie

2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit că, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de apel le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Argumentele acuzării precum că, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul anterior a mai comis infracțiuni similare, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate, or, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului privind individualizarea pedepsei, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, infracțiunea face parte din categoria celor ușoare, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, dar antecedentele penale sunt stinse, de faptul că a manifestat căință sinceră în cadrul examinării cauzei, are la întreținere un copil minor, nu este angajat în câmpul muncii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii, în timpul comiterii și după aceea.

Cât privește pedeapsa aplicată de prima instanță inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând pedeapsa aplicată pe un termen de 1 an, s-a conchis că aceasta este legală și întemeiată, or, la caz, instanța de fond pentru aplicarea pedepsei, a luat în considerație prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, circumstanțele atenuante și agravante, stabilind corect o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea comisă de inculpat. Instanța de apel consideră că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pedeapsa aplicată va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

Aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului sub formă de închisoare reală după cum solicită acuzatorul de stat, poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege a inculpatului, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

În asemenea circumstanțe, aplicarea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și rejudecarea cauzei în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de apel referitor la stabilirea pedepsei penale a adoptat o hotărâre ilegală și neîntemeiat a menținut sentința, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără ca acesta să fie izolat de societate;

- instanța de apel la soluția sa de aplicare a suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea, în temeiul art. 90 Cod penal, nu a ținut cont pe deplin de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat; nu a luat în considerație lipsa circumstanțelor atenuate, prezența circumstanțelor agravante, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare;

- atât în procesul urmăririi penale cât și în procesul examinării în fond au fost reținută lipsa circumstanțelor excepționale cât și celor atenuate, iar datele privind personalitatea inculpatului confirmă predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica negativă de la locul de trai, faptul că inculpatul anterior a mai comis infracțiuni similare (sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Central din 28.06.2019 a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal).

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Din conținutul cererii de recurs, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) din Cod de procedură penală, menționând că prin decizie inculpatului i-a fost menținută o pedeapsă prea

blândă raportată la fapta comisă de acesta; i-a fost aplicată pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, instanțele de fond nemotivându-și suficient hotărârile în acest aspect.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Colegiul a conchis că, instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Mai mult ca atât, procurorul, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare reală, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Pedeapsa respectivă conform deciziei a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, de corectarea acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane. Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța și de apel, fiind expuse în prezenta decizie la pct. 4-5, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat

prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de procuror nu și-a găsit confirmarea.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **CARAJA Sergiu XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iunie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Ion Guzun